

1694.

1. Feich, Johannes Sebastianus: De jure tutelae necessa-
riae.
2. Hertius, Joh. Nicolaus: De praedia juris publici
universalis
3. Langenbeck, Georgius: De transactione calumniosa
4. Nitschius, Fredericus: De juribus militum singula-
ribus.

1695.

Hertius, Joh. Nicolaus: De ordine causarum in judicio
tractandarum

1696

1. Heeser, Wilhelmus: De donationibus inter vivos, probi-
bitis.
2. Hertius, Joh. Nicolaus: De transitione privilegii
personalis et alio.

1696.

3. Hagneti, Joannes Matthaeus: De jure representationis
in linea collateralis.

4. Merckel, Salomon Christoph: De testamentis prior
legatis

1697.

1. Mollenbecius, Bernhardus Ludovicus: De iure
palliato.

2. Mollenbecius, Johannes Henricus: De jure Pap-
viano, quod apud Avarites antiquissimum est

3. Pistorius, Georgius Tobias: De sollicitudine camera-
lis

1698

1. Flad, Fridericus Reinholdus: De distinctione juris
et virtutis

2. Hertius, Joannes Nicolaus: Sensus parsimoniarum
juris Germanicarum nova

3. Hertius, Franciscus Nicolaus : De subjectione
sacro-royalis.

4. Hertius, Franciscus Nicolaus : De quasi possidente
prostante

5. Hoepfnerus, Johannes Hieronymus : De interpretatione
juris.

6. Hopfmeister, Johann Melchior : De exheredatione
juris

7. Malcomerius, Georgius Augustus : De actione hypothecaria

8^{4. 26}
2. Heber, Johannann : De vindictis adversus legem
tam delinquentem et de iudice ejus competente
2. Gumpel. 1698 i^o 1748

327

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

3270.

1694, 1

22

1

I. N. D. N. 7. C. A.

DISPUTATIO

INAUGURALIS JURIDICA

DE

JURE TUTELÆ

NECESSARIÆ,

Ad L. 3. D. de l. & l. 1. C. Unde Vi. l. 2. & 3. C.

ad. L. Cornel. de Sicar. l. itaque 4. pr. l. scientiam. 45. D. ad L.

Aquil. tit. C. quando liceat unio. se sine Jud. Vindicare. Constit.

Crim. Carol. V. art. 139. cum seqq.

QUAM

SUB CÆLESTI PRÆSIDIO,

EX

MAGNICÆ ET AMPLISSIMÆ

FACULTATIS JURIDICÆ

DECRETO

IN ILLUSTRİ HASSO-GISSENA UNİVESITATE,

PRO

SUMMIS IN UTROQUE JURE

HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE OBTINENDIS,

IN SOLENNI FACTORUM AUDITORIO

EXCELL. SENATUS ACADEMICI DISQUISITIONI

PUBLICÈ SUBMITTIT

JOHANNES EBERHARDUS Frech/

Wetzlarıensis.

Ad d. 1. Novembr. Anno MDCXCIV.

22.

GISSÆ HASSORUM,

Typis CHRISTOPH. HERMANNI KARGERI, Acad, Typ. Ord.

Eminentissimo, & Celsissimo Principi, ac Domino,
DOMINO

JOHANNI HUGONI,
Archi-Episcopo Trevirensi, Sacri Romani Imperii
per Galliam & Regnum Arelatense ARCHI-CANCELLARIO,
ac PRINCIPI ELECTORI, Episcopo Spirensi, Administratori
Prumiensi perpetuo, & Præposito Weissen-
burgensi, &c. &c.

Imperialis Camerae Judici,
Domino suo Clementissimo.

Illustrissimo, & Excellentissimo Domino,
DN. JOHANNI ANTONIO,
Comiti in Leiningen, Domino in Westerburg,
des H. Röm. Reichs Semper-Freyen &c.

Imperialis Camerae Vice-Judici & Præsidi.

Illustrissimo, & Excellentissimo Domino,
DN. CAROLO FERDINANDO,
Comiti in Manderscheid, Blanckenheim, Ruttig
& Gerholstein, Domino in Gronenburg, Bettingen
& Daun, &c.

Imperialis Camerae Præsidi,
Nec non

*Per Illustribus, Præ Nobilissimis, Amplissimisq; Dominis, Dn. Ejusdem
Augustissimi Imperialis Camerae Judicii*

ASSESSORIBUS,

Domini suis per quam Gratosus & omni venerationis cultu
maximè suspiciendis,

D. D. C.
AUTHOR.

THESIS I.

VT regulariter legum sacra reverentia jubet, ne manu, ne vi, ne impulsu proprio, neve sine iudice aliqua agantur: *l. non est singulis 176. de R.I. l. 13. §. 3. de Usufr.* Ita jus superius liberam resistendi nobis cunctis tribuit facultatem, ubi necessitas coegerit, ante occurrere, quam ad iudicem venire possimus, *tit. C. quando liceat unicuique sine iudice se vindicare.* Concedit autem hoc causis duabus: una ad defensionem sui, altera pertinente ad juris sui adversus invadentes, resistentes vel fugientes persecutionem. De illa hoc in loco videbimus, cuius sedes est *in ll. in rubr. allegat.* Sed quid proderit de ea late differere, nisi prius constet, an licita sit, & quousque? Hoc habes ex nomine ejus, quo alias inscribitur inculpatae tutelae: sine culpa n. est, quod jure fit; jure vero nihil nisi quod bonum & aequum est. Atqui horum bruta sunt expertia: juris igitur naturalis non erit? Imo & natura brutis non minus est indita ac nobis, aut illis sine, nobis cum modo praescripta. Ex naturali enim inclinatione primum, idque rude, habet principium *l. 1. §. 11. D. Si quadrup. pauper. feciss. dicat. l. 1. §. 27. de Vi & Vi armat. D. Thomas in 2. 2. q. 64. artic. 5. Dominic. à Soto de I. & I. lib. 5. q. 1. artic. 8. Cujac. 5. obs. 18. Borch. ad §. 3. d. I. & I. Gail. 2. O. 110. n. 9. Menoch. 2. arbitrar. cas. 277. Vasq. in illustr. controvers. c. 18. n. 3. Gentium jure suscepit moderamen & formam l. 3. de I. & I. ubi Decius. n. 28. Bocet. tractat. de jure pugn. lib. 2. c. 9. Gail. 1. de pac. publ. c. 16. n. 10. quam confirmavit & explicavit jus civile dilucidius l. 45. ad L. Aquil. l. 3. §. 9. de Vi & Vi armat. l. 1. C. unde Vi. Weinliche Halsbg. Ordn. artic. 140. & 142. junct. §. vendita vero Inst. de R. D. §. 1. vers. civiles ubi Cujac. Inst. de Oblig. Dissent. Donell. 1. comm. 2. p. 1. & c. 7. Coraf. de arte jur. part. 2. c. 8. Connan. 1. comm. 6. n. 8. Schn. de I. N. G.*

Tutela
Necessaria
quo jure
inducta?

& C. n. 12. ubi & Ves. in not. ac plerique, quibus doctissime re-
 spondet Vir Jctissimus Georg. Obrecht. tract. de defens. c. 4. usq;
 ad finem Conf. omnino Balthas. Gomez. tract. de potest. in se ipsum
 lib. 1. c. 87. & seqq. & fere per totum. Constat ex dictis, licet fu-
 riosus non faciat vim cum injuria, argt. l. si quis servum 26. D. &
 §. 1. §. de injur. §. 8. §. de Inutil. stipulat. (qua ratione non ad stipu-
 latur Obrechtus d. c. 4. n. 14. Decio quod in d. l. 3. de l. & l. n. 16.
 tradat defensionem præsentem esse vis injuriosæ) attamen, quia
 vim patitur natura & simplicem, sique vis non requiritur vim
 inferens & injurians simul, sed nuda sive ex proposito fiat sive
 non, teste Cic. pro Milon. Obrecht. eod. c. 6. n. 6. & seqq. ideo
 & contra furiosos nos non minus defendimus rectè, quam in-
 fantes, mente captos, noctambulos, dormientes & similes: d. l.
 §. 11. si quadrup. paup. feciss. dicat. l. 3. 4. 45. §. qui cum aliter. ad
 L. Aquil. d. l. 3. de §. & §. ubi Br. n. 5. Jas. n. 20. Decius num. 10.
 Claud. de Seysell. n. 43. & in l. 1. n. 50. C. unde Vi & Gom. 3. reso-
 lut. 3. n. 20. Carer. tr. de homicid. n. 98. Schrader. de feud. part. 9.
 c. 4. Bocer. de fur. pug. lib. 2. c. 9. atqui impunè fert homicidium
 commissum furiosus in l. 14. D. de Offic. presid. per hoc verò
 non denegatur contra eum defensio inique insultato. Amplius si
 juris naturalis defensio est, renunciari firmiter eidem minimè
 posse liquet, etiam si renunciatio juramento fuerit confirmata.
 gl. in L. pactum inter heredem D. de Pact. Vide Balthas. Gomez. d. c.
 17. n. 4. & seq. c. 8. per totum. Sed & nominis hujus præsentis
 materiæ fecimus hic mentionem; cujus ratio facilè petitur &
 per se perspicua est ex ipsa re subjecta, ut dicatur hæc defensio in-
 culpatæ tutelæ, qua in culpa ipsius est offensior, & fit eadem sine
 culpa defensoris, quò facit subsequens definitio & autoritas
 legum, è quibus constat de proprietate nominis. l. 1. C. de jur.
 Emphyteut. Br. in l. omnes populi n. 53. de l. & l. Menoch. 1. arbitrar.
 qq. cas. 4. n. 6. Alio nomine dicitur moderamen inculpatæ tutelæ:
 fortè auctoritate l. 1. C. Unde Vi (nam non alibi moderaminis ejus
 in jure mentionem fieri reperio) propter formam, quam mode-
 ramen defensioni illi communicat, & in qua defensio omnis po-
 sita est ut in th. seq. Nos Germani appellamus Nothwehr Con-
 stit. Caroli. Criminal. art. 140. Defensionis v. nomen rectè retinet jure
 corre-

correlatorum, hæc tutela, ut cui ex adverso opposita est offensio: eleg. Gell. 9. noct. attic. c. 1. infin. Et moderamen inculpatæ tutelæ dicitur ad differentiam moderaminis, de quo in l. non sine, C. de bon. qua lib. in pot. quodque inducit arbitrium boni viri; Men. 1. arbit. 9. 8. n. 55. & illius quod dicitur suæ voluntatis pro testamento in l. 8. C. qui test. fac. poss.

THESIS II.

Definitur vis contra jus illatæ, vel instantis, injuriæ vè periculo: propulsatio. d. l. 3. de l. & l. 1. 1. C. unde Vi. l. itaq. 4. pr. Quid sit tutela hæc. verb. nam adversus peric. ad L. Aquil. l. scientiam 45. §. 4. D. eod. l. 1. §. vim vi 27. & l. 3. §. cum igitur 9. de Vi & Vi armat. Aliter definit eam Salomonius in repet. d. l. 3. de l. & l. n. 2. & aliter Georg. Obrecht. d. 17. c. 4. n. 1. quos sequuntur Dd. communiter.

THESIS III.

Causa itaque ejus impulsiva est vis, s. sit privata s. publica De Causa
 et. tit. de Vi publ. & de Vi privat. s. compulsiva, s. turbativa, s. hujus Tute-
 expulsiva s. ablativa. Vim n. hic accipimus quæcumque contra la efficiente
 invitum a. reluctantem violentam machinationem d. l. 3. de l. & l. & quæ nam
 l. 1. C. unde Vi. l. pen. de Vi & Vi armat. d. l. 13. quod met. caus. l. 11. Vis in ea re-
 de Vi & Vi armat. l. 73. §. Vi. factum de R. l. 1. 19. quod Vi a. Clam. quiratur,
 Sed catalogum remediorum contra prædictas species, vide ap.
 Marant. in prædict. part. 4. distinct. 7. n. 39. & seq. Menoch. de
 recuper. possess. in prælud. n. 46. & seqq. Heig. in §. recuperanda
 versic. sed ex constitutionibus. 10. Schur. ad pr. Inst. Vi bonor. rapt.
 & gloss. ad text. 13. D. quod met. caus. Atqui hinc etiam sine ar-
 mis in sultantem tibi rectè aggredieris? Utrique, cum vis publi-
 ca & privata eo discernantur, quod hæc sine armis, illa dicatur
 quæ sit cum armis. §. recuperanda Inst. de interd. l. 1. & 3. de
 Vi public. l. 5. de Vi privat. Haspr. ad §. 8. n. 2. 7. de publ. judic.
 Fachin. 9. controvers. c. 102. Goedd. ad l. 41. n. 10. de V. S. licet.
 diff. quoad hanc vis publicæ & privatæ distinctionem Robert.
 lib. 3. sentent. c. 22. Aliter Decian. 17. criminal. lib. 8. c. 1. pr. aliter
 Cujac. in parat. C. de Vi public. & in not. ad Paul. libr. 5. sentent.
 27. 26. Tessaur. decis. 35. n. 1. Althus. 1. l. R. in fin. Heig. in d. §.
 recuperanda, versic. sed ex Constitutionibus sacris Instit. de Inter-
 dict.

Injuria quæ
nam hic in-
terveniat,

dict. Et injuria, quæ & ipsa variè sumitur, hic tantum pro vi reali ut in seqq. th. 6. & seq. atque ita injuriam ac vim & separatim & conjunctim interdum causam efficientem defensionis ponimus, non proximam sed remotam, quæ videlicet est in persona offendente in defendente proxima est *προαιρεσις* justa, quæ quisque se tueri molitur. Georg. Obrecht. *disput. suar.* 3. th. 90.

THESIS IV.

Quibus de-
tur hæc Tu-
tela necessa-
ria,

Datur omnibus, nullâ ætatis. *d. l. 3. verb. quisque de l. & l. qui articulus est universalis l. hoc articulo. 29. de hered. Instit. Cic. 1. Offic. & libr. 2. de Finib. Obrecht. d. tr. c. 5. n. 9. & conditionis. habitâ exceptione; Adeoque Studiosis, Doctoribus, Apostolis Præsbyteris, monachis, Clericis, etiam dum sacra peragunt. Gail. 1. de pac. publi. c. 6. n. 9. & 2. O. 110. n. n. 11. Farinac. tr. Crimin. 9. 32. n. 67. & Hyppol. in in præct. Crim. §. quoniam n. 75. rusticis & cujuscunque sortis hominibus, æque ac Viris Clarissimis, Principibus & summis *d. l. 3. verb. quisque.* Et quia defensionio illa, juris Naturalis est, tam servis quàm liberis *d. l. 3. arg. l. quid aliud de V. S. l. 1 §. 2. si quadrup. paup. feciss. dicat. & l. 14. de Obl. & Act.* Multo magis bannitis; retinent enim quæ sunt juris gentium, in tantum ut non obstet statutum Civile quod permittit contra exulem sævire, Obrecht. *d. c. 5. n. 13. & 11. conf. Balth. Gomez. tr. de potest. in se ipsum l. 1. cap. 17. n. 12. & seqq. Dd. in d. l. 3. de l. & l. Barthol. n. 4. Bl. n. 6. Decium. n. 13. Bolognet. n. 15. Nellum. d. S. Gemini in tract. de bannitis. 2. part. 2. 9. 49. Petr. Duen. reg. 192. limit. 2. Hippol. Ryminald. in repetit. C. qua in Ecclesia 1. de constitut. num. 237. Quod procedit sine dubio de banno Civili, non de summo vid. Dn. Stuck. part. 1. exerc. 3. assert. 7. lit. a. & Exeges. jurisdict. conclus. 3. tit. 1. Atque hoc idem statuimus de damnatis ad mortem. Guittierrez. libr. 2. conon. qq. c. 24. Non obstant quæ per S. Thomam in 2. 2. q. 69. artic. 4. & alios monet Balthas. Gomez. *d. loc. n. 15. & lib. 2. c. 1. & 2.* loquitur enim in casu martyrii, quod ad exemplum minimè trahendum. Nostram a. decisionem corroborat illud vulgare, ne delicta maneant impunita; *l. Vulneratus D. ad Aquil.*
nullâ**

nullâ etiam sexus habita ratione, d. l. 3. verb. q. quisque junct. l. 1. r. de V. S. ubi Br. Gothofr. plenariè Goedd. ac Sotin. in fallent. regul. 257. Cujac. & Dd. in l. quicumq. C. de serv. fugitiv. Johann de Monte Sperello Consil. 87. num. 1.

THESIS V.

Datur contra quemcunque, nec hoc enim distinctionem recipit. l. 2. C. ad L. Cornel. de sicar l. 5. verb. quemcunque D. ad L. Aquil. Non ætatis præced. th. non sexus, Constit. Criminal. artic. 144. verb. *Wäre doch möglich daß ein grausam Weib einen weichen Mann ic.* nec conditionis, ut etiam contra Principem & magistratum injuriosum rectè te defendas. gl. ad L. d. 3. de l. & l. Clementin. pastoralis §. cæterum de re judicat. Carer. in practic. criminal. §. circa n. 87. Clar. in pract. crim. §. final. q. 29. n. 2. & k. homicidium n. 301. Bodin. 2. de Repub. c. 5. & 3. c. 5. pag. 490. Myns. §. observ. 18. Menoch. remed. 8. recup. possess. n. 9. Rosenth. de Feud. c. 18. concl. 20. n. 26. post plures ibidem relatos, & præced. cond. II. n. 9. cum additionibus sub tit. 10. Vasq. 1. controu. II. n. 11. Eadem ratione cum moderamine justè se defendunt discipuli contra præceptores, servi contra dominos, immoderatè videlicet illos castigantes. argt. l. sed etsi §. ult. cum l. seq. ad l. Aquil. & argt. l. 1. C. de emendat. propinquorum. l. 15. §. 38. de injur. Georg. Obrecht. de defens. necess. c. 6. n. 33. & seqq. liberi contra parentes, quod tamen religiosâ indiget declaratione Vid. Obrecht. ibid n. 13. usq. ad 23. ita tamen ut illud etiam ad defensionem rerum, dummodo vitæ periculum subsit, verè extendamus, licet diff. Albericus de Rosate in d. l. 3. ibique Seysell. n. 24. de l. & l. Rosenth. de feud. d. c. 10. cond. 20. n. 30. datur itidem tutela hæc laicis contra Clericos, monachis contra Abbatem imò ipsum Pontificem; Covarr. 2. resolut. 10. n. 8. lictoribus s. apparitoribus contra in carcerandos, scilicet armis resistentes argt. l. 4. C. qua ad Eccles. confug. Clar. §. final. quest. 29. per tot. Carer. in d. pract. crimin. §. homicidium 6. n. 78. usque ad 83. Gomez. 2. resol. c. 9. n. 6. & ob debitum civile. text. generali Constit. Carolin. Criminalis artic. 150. in princip. verb. *mehr / so jemand einen von Ampts wegen zu fahn gebührt /*

Contra quos
& quibus
detur hæc
tutela,

gehört / Farinac. d. tr. Crim. d. q. 32. cum seqq. & n. 54.
 & 56. Obrecht. d. c. 6. n. 47. & 48. Similiter datur tutela
 Creditori adversus debitorem, in fuga qui deprehensus resistit.
 argl. l. si ex plagis §. tabernarius D. ad L. Aquil. Bald. in l. sicut
 allegas n. 1. C. ad Leg. Corn. de sicar. in fin. Gail. 2. O. 44. n. 3.
 item donatario contra donatorem. Schrader. de feud. part. 9. c.
 4. n. 57. liberto contra patronum, per ea quæ diximus de servis,
 proindeque Vasallo contra dominum feudi licet ei reverentiam
 debeat. c. 1. de milit. Vasall. qui contumax C. 1. ex quic. caus. feud.
 amit. gl. in c. 1. §. porro super. verb. vel male, quæ fuit princ. caus.
 benefic. omittend. ubi Ifern. n. 19. Alvarott. n. 4. Præpositus n. 1.
 Schenck. n. 5. & 6. Afflict. in §. item si de lator n. 13. Laudens. in
 e. 1. n. 8. de form. fidelit. Curt. jun. tr. feud. part. 4. n. 36. Rosenth.
 de feud. c. 10. cond. 20. n. 25. & 32. Schrader. d. part. 9. c. 4. n. 65. &
 seq. Valq. 1. controvers. 1. c. 8. n. 44. Ravenn. in c. 1. verb. & va-
 sallus licet. de nova forma fidelit. Zal. de feud. part. 7. n. 34. Borch.
 c. 7. n. 41. Kirchov. in thesaur. comm. opin. tit. 11. versic. Vasallus
 committens. Vult. de feud. c. 10. sed Vasallus fuga se liberare po-
 tuit? Adhuc eundem legitimè restitisse dicendum est. Schrader.
 d. part. 9. c. 4. n. 36. Rosen. d. cond. 20. n. 31. Diff. Felin. in c. su-
 cepimus de homicid. c. delict. n. 15. de except. Hippol. in practic.
 criminal. §. quoniam n. 86. & plures quibus respondet Schrad.
 d. l. Quid si dominus tantum minatus fuerit? & si minæ fue-
 rint actu proximæ, dominus gladio instructus & qui solitus est
 minas exequi, impunè Vasallus eum occidisse dicitur. Afflict. in
 C. 1. §. porro n. 8. 15. & 16. quæ fuit princ. caus. benefic. omitt. Schra-
 der. de feud. d. part. 9. c. 4. n. 6. Rosenth. d. cond. 20. n. 34. cum
 additionibus ibid. lit. num. Ubi vide quando per minas quem
 occidere liceat. Quid si Vasallus dominum planè innocentem
 fortè occiderit, cum contra tertium periculum sibi creantem, se
 defendere intentavit, vel dominum interfecit, cum aliàs se con-
 tra tertium defendere non potuisset? adhuc impunis erit, pro-
 pter d. l. 13. de l. & l. Schrad. d. c. 4. n. 59. per l. is qui aggressorem
 2. ubi gloss. in verb. alium C. ad L. Cornel. de sicar. Bald. in l. 1. n.
 24. C. unde vi. Clarus lib. 5. sententiar §. homicidium. n. 31. Rosen.
 d. c. 10. cond. 20. n. 33. Ob honorem tamen licere Vasallo domi-
 num

num lædere non putarem, argumento eorum quæ sequuntur
sub th. 8. Dissent. Rosent. ead. conclus. 10. n. 32. Schenck, in d. c. 1.
§. porro. n. 6. qua fuer. princ. caus. benef. amitt. Secus est si pro
sua vel suorum pudicitia, vel ob injuriam repellendam similem,
Dominum læserit. Myns. ad §. injur. 7. ad L. Aquil. Gail. 1. O.
10. n. 3. Clar. d. §. homicid. n. 26. Vasq. 1. controvers. 18. n. 13. &
seqq. Schrad. d. part. 9. c. 14. n. 126. & seq. Additiones ad Rosenth.
d. concl. 20. lit. kk. Sed excessit Vasallus, non dolo, nec culpa,
sed casu moderamen? tenebitur uti cæteri illud excedentes,
pœnâ extraordinariâ vid. th. seq. Atqui feudo propterea non
privabitur, ne initium à Domino proveniens illicitum, culpam
præbeat vasallo sese defendenti. Cravetta. vol. 1. Cons. 119. n. 11.
Schrad. d. c. 4. n. 70. & seqq. Rosenth. d. concl. 20. n. 32. & 35. cum
duob. seqq. Hæc quæ diximus in dominum similiter procedunt
contra ejus socium, auxilium illi vel opem præstantem argt. §.
interdum. 11. 7. de Obligat. qua ex delict. nasc. d. l. ut vim. 3. de
1. & 1. d. l. is qui aggressorem cum seqq. C. ad l. Cornel. de sic. con-
fer Gail. 2. O. 110. n. 9. cum seqq. Wesenb. consil. 57. n. 12. Gemmel
in Compend. feudal. part. 10. c. 2. Schoner. disputat feudal. 10. th.
32. Ac adeò vera sunt, ut non solum liceat facere defensionem
promptam & improvisam, verum etiam insidiis præparatam.
Ant. Capyc. in invest. feud. c. feuda amittuntur col. 13. sub cas. 12.
limit. 1. col. 14. cas. 14. limit. 2. verb. limita & aliter p. 49. Sonf-
bec. de feud. part. 12. n. 40. & part. 13. n. 6. Mozz. tr. feud. tit.
final. ex quib. caus. feud. amit. n. 27. in fin. Schrad. part. 8. c. 1. n.
96. & 157. Ripa in l. fin. n. 66. C. de revocand. donat. Ubi infert
præterea, rectè denegare vasallum domino pestiferato ingressum
loci. Quod verò inhumanum videtur, & charitati Christianæ
vix respondet, si dominus se aliò recipere non valeret. Rosenth.
d. concl. 20. in ad d. lit. ff. De mediatore queritur, quatenus im-
punè lædatur, vel etiam planè occidatur? Et si revera aggresso-
rem juvet, vel aggressum prohibeat, ne se defendere possit, idem
ius verè statuunt in illo, quod est in ipso aggressore Schrad. d.
n. 4. n. 58. Alberic. de Rosate & Angel. in l. 3. D. de Vi public. arg.
illius textus. Innocent. in C. 6. col. 2. versic. & idem diximus de
homicid. Clar. lib. 5. sentent. §. homicidium n. 33. & Vasq. 1. Illust.

In quibus
Casibus hæc
Tutela
cesset?

controv. c. 19. n. 19. 20. & 21. Sed & si mediator se talem fingens, aggressorem l. aggressum dolose læserit, tenetur de injuriis, l. ad compensationem damnorum & expensarum Boer. decis. 83. n. 3. Angel. & Bald. in l. 1. §. si sibi manus & §. occisorum D. ad Ser. Syllan. Obrecht. d. tr. de necess. defens. c. 5. n. 13. usq. ad fin. Exceptis casibus specialibus aliquibus in quibus cessat, ut in Casul. qui restituere 68. de R. Vindic. l. si quis jussus D. ne Vis fiat ei qui in poss. miss. l. extat. 13. quod met. caus. l. 4. ad L. Aquil. & Casibus similibus, puta quibus vel modus, vel causa, vel tempus non adest vid. ib. §. item si pater filium, præceptor discipulum, dominus servum, magistratus subditum &c. modicè castigarint, ut superius dict. An & Princeps vel Pontifex rectè tollit eam defensionem? Affirm. Dec. in C. cum dilecti col. 7. D. de Except. Alexand. in l. cum mulier col. 3. D. solut. matr. Alberic. de Rosate in l. omnes in princip. C. de Episc. & Cleric. Angel. in l. si sic D. de legat. 1. Terrand. Zozes. in Consil. pro March. de Velez. dubitat. r. p. 337. n. 66. versio sicut de defensione. Contrarium vid. ap. Vasq. 1. illustr. contr. 18. n. 1. 2. & 3. quod procedit quatenus ea defensio est juris gentium primævi §. pen. 7. de I. N. G. & Civ.

THESIS VI.

Super quibus
rebus Tutela
hæc detur.

Datur & de Personis, quæ personæ sunt triplices: aut enim defendimus nos ipsos, aut necessarios a. extraneos. De nobis ipsis lis nulla est. l. 3. de I. & I. verb. corporis sui. itaq. 4. verb. insidiantem mihi, cum l. seq. in verb. se petentem. l. scientiam. 45. §. qui cum aliter, verb. tuerise D. ad L. Aquil. l. 2. Verb. in discrimine constitutus & l. 3. verb. ad se venientem C. adl. Corn. de sicar. per hoc v. quod ratio permittit se defendere, id quod sibi tribuit, non erit denegandum personis aliis, equidem non quod & hoc legibus sit expressum, sed ex sufficienti juris interpretatione §. ult. 7. de Noxat. Act. l. ult. C. de impuber. & al. sub stitut. l. 1. & 2. & l. lex cornelia D. de injur. addito argt. l. 1. & 7. de liberali caus. item l. hi tamen D. de accus. l. aut affinitate l. hæc persona D. de procurator. text. eleg. in l. 1. §. item divus D. ad L. Cornel. de sicar. l. 50. de R. 7. l. 3. de Noxal. act. l. 4. de Curat. furios. l. 220. §. fin. de V. S. Weinliche Halsgerichts-Ordnung, Carol. V. artic. 150. pr. versic. Item

Item so einer zu Errettung. *Exod. 2. vers. 12. Matth. 22. v. 39°*
Marc. 12. v. 31. Luc. 10. v. 36. Joh. 3. v. 16. Cap. 5. 7. Cap. 8. Caus
23. q. 3. C. 3. distinct. 83. C. negligere 2. q. 7. Gail. 2. O. 110. n. 19.
Vasq. 1. Controv. 19. n. 5. & 6. Br. in d. l. 3. de l. & l. n. 7. & Jas. n.
27. Zoanet. de defens. part. 1. n. 54. 82. 87. & passim. Placa lib. 1.
Epit. de liët. c. 24. n. 26. Boer. decis. 83. n. 6. Menoch. 2. arbitrar.
99. cas. 361. n. 9. & 10. Bocer. 2. de jur. pugna. c. 9. Variè dissentientes
vide, & confer singulos, apud Obrecht. d. tract. de necessar. defen-
sion c. 7. n. 9. Vaud. 2. q. 29. infm. Bolignet. in d. l. 3. de l. & l. Ro-
mul. in compend. de Homicid. part. 1. part. 3. n. 124. cum seqq.
Clar. §. fin. q. 81. n. 3. gloss. in c. quanta de sentent. ex communicat.
& Glos. in l. culpa caret 50. de R. 7. Hackelmann. disp. 1. th. 4. Ti-
leman. disp. 1. th. 19. Non eadem tamen, quod notandum, per-
sonarum necessariorum & extraneorum est ratio. Namque inter-
dum illas, non raro, & has præferimus; & in probatione mode-
raminis inculpati videndum, quibus majori vinculo sumus obli-
gati. Maximè igitur incumbit magistratui defendere subditum
l. 3. & 13. de Offic. presid. Obrecht. disp. 3. th. 188. & præ omnibus
Vasallus succurrat domino C. 1. §. f. Ubi finit. lex. Vult. 1. I. R. 10.
n. 26. etiam extra prælium s. aciem, sub pœna omissionis feudi.
C. 1. §. item qui dominum, ubi gl. quæ fuit. prim. caus. benefic. amitt.
c. 1. pr. ibidemq. gloss. quib. mod. feud. amitt. tit. 1. c. si capitanei,
quib. mod. feud. amitt. tit. 2. & c. si quis miles de Feud. sine culp. non
amitt. Curt. jun. tr. feud. part. 4. n. 4. Zal. part. 10. n. 18. & 68.
Sonsbeck. part. 12. n. 10. & seq. Hanneton. lib. 3. jur. feudor. c. 1.
Wesenb. c. 15. n. 7. Duaren. in comment. feud. c. 8. n. 86. Mozz.
tr. feud. tit. ex quib. caus. feud. amitt. n. 83. & seqq. Schrader. de
feud. part. 9. c. 1. n. 4. & part. 6. c. 6. n. 74. Schneidew. part. 8.
c. 1. n. 20. Rosenth. c. 10. concl. 6. per tot. Vult. c. 11. n. 19. & 51. quod
& obtinet si in prælio campestri reliquerit dominum non mor-
tuum nec vulneratum c. 1. quot. test. sunt necessar. Zal. de feud. part.
10. n. 18. Sonsbeck. d. loc. Curt. d. part. 4. n. 12. Diff. Bald. in dd.
cc. argt. l. 7. D. de divor. Non tenetur tamen objicere proprium
corpus, licet dominum aliter defendere nequeat, per ea quæ dixi-
mus de Vasallo & domino. eleg. Rosenth. de feud. d. c. 10. conclus.
16. n. 20. post ibid. m. adductos. An a. præferre dominum paren-
tibus?

ribus? Utiq̄ue si parens dominum offenderit. Quod quidem durum videtur. *test. Zas. de feud. part. 7. n. 28. attamen lege consuetudinis ita scriptum est. d. c. 1. §. fin. hic finitur lex. junct. qui & a quibus manu miss. Vult. 1. I. R. c. 10. n. 33. Diff. Zas. d. loc. n. 30. & seq. Rosenth. c. 8. conclus. 11. aliter distinguendo Bald. in c. 1. de forma fidelis iurantur lectione d. §. fin. Cujacii, cui nostra lectio de est, minus vero obligatur Vasallus domino noviori ac antiquo latissimè Rosenth. de feud. c. 8. conclus. 25. usq̄ ad n. 21. & arctissimè præ omnibus Imperatori, seu superiorem non recognoscenti, contra quos nec iuramentum recipitur. Gotthoff. in not. ad §. fin. lit. e. hic finitur lex. Borch. latè de feud. c. 4. n. 24. An verò obligatur contra patriam? Minimè Borch. c. 7. n. 42. & post plerosq̄ Vult. 1. I. R. c. 10. n. 31.*

THESIS VII.

Quatenus

hæc Tutela
detur de re-
bus.

Et de Rebus, intellige non simpliciter sed cum modera- mine inculpatæ tutelæ. *l. 1. C. unde Vi.* Ideoq̄ue pro bonorum defensione eum, qui cum armis venit, licet armis repellere in continenti possimus. *l. prohibitum §. C. de jur. fisci. l. devotum C. de metat. l. quid est. 3. §. cum igitur §. D. de Vi & Vi armat.* attamen occidere eundem impunè non possumus, nisi simul vim nobis ipsis intulerit. *d. l. 1. l. 4. cum l. seq. l. 45. §. 4. & l. 53. §. 1. ad leg. Aquil. l. 9. ad l. Cornel. de sicar. arg. l. 21. in fin. C. de SS. Eccles. C. unic. si quis hominem de pac. tenend. & ejus violat. c. 2. & seq. de homicid. Bolognet. in l. 3. de l. & l. n. 66. cum seqq. Bocér. de jur. pugn. libr. 2. c. 8. Donell. in d. l. 1. C. unde Vi. Harpr. in §. item lex Cornelia. Inst. de public. judic. n. 107. Obrecht. d. tr. c. 8. per tot. Diff. Dd. comm. gl. in d. l. 3. Bar. in d. l. 1. Clar. §. sentent. §. homicidium. n. 25. cum additionibus ibid. lil. g. & latè ad eund. in eo §. Bajard. n. 79. 80. 81. & 82. Menoch. 2. arb. cas. 135. in fin. Rosenth. de feud. c. 10. conclus. 20. n. 24. & post alios Vasq. 1. controuv. 18. n. 5. Aliter Mascard. de probat. conclus. 1126. n. 19. Schrad. de feud. 9. c. 4. n. 61. & seqq. Foltz. tr. ad Leg. Cornel. de sicar. c. 7. n. 90. & seqq. Fachin. 1. controuv. 31. quatenus Vasallo incumbat defensio rerum domini, confer Schrader & Rosenth. dd. locis & Matth. de Afflictis in c. 1. §. porro n. 52. cum seq. que fuit prim. caus.*

caus. benef. amitt. Constat hinc, furem, s. diurnus s. nocturnus fit, non aliter impune occidi, quam si possessor l. dominus, sine metu saltem periculo vitæ ei parcere non potuerit. l. 5. pr. ad leg. Aquil. l. 9. ad leg. Cornel. de sicar. l. 7. §. 1. quod met. caus. P. Halsgericht's Ordn. Carol. V. artic. 150. l. 1. C. quando lic. uni- cuiq; se sine judic. vindic. Cujac. 14. obs. c. 15. II. obs. c. 27. & 19. obs. c. 12. Forcat. Necyom. dial. 96. n. 6. Borch. de pactis. c. 2. divis. 2. n. 12. Obrecht. d. tract. c. 8. num. 24. & 25.

THESIS VIII.

Fiat solummodo legitimo modo, hunc describit Ulp. in l. 1. §. vim vi 27. & l. 3. §. cum igitur. 9. D. Vi & Vi armat. ut arma sc. armis repellantur. P. Halsg. Ordn. artic. 140. & 142. An pari telorum genere? Imò proportione attentâ geometrica, ut etiam si aggressos pugnis plus valeat, aggressus, rectè armis se defendat: quare frivolum est, quo genere armorum aggressus se defendat, vel an planè sine armis, curiose velle distinguere quo ipso defendendi libertas præscriberetur. l. 1. §. vim vi D. de Vi & Vi armat. d. l. 45. §. 4. verb. cum aliter se tueri non possunt. D. ad l. Aquil. l. 9. D. & l. Cornel. de sicar. eleg. Wesenb. Consil. 19. n. 51. & 57. Gail. 2. O. 110. n. 13. Coras. in d. l. 3. n. 7. de l. & l. Obrecht. d. tr. c. 10. n. 6. 7. & 8. Confer. Cicer. pro Cecinn. Gell. lib. 10. noct. Attic. c. 25. Diss. gl. in. d. l. 1. verb. super modera- tione C. unde Vi Gramm. Consil. 63. n. 2. & 3. Clar. d. 5. sentent. § homicidium n. 34. & Dd. Communiter. LEGITIMA ex Causa quæ moderationis hujus defensio justa. Gail. 1. de pac. 16. n. 17. Clar. d. §. homicid. n. 34. Carer. in pract. Crim. §. homicidium 6. n. 96. & seqq. usque ad 150. legitima igitur causa defensio justa, Hæc autem consistit in verb. d. l. 3. de l. & l. propulsemus, in quo & ipsa defensio est. Concinne Oldendorp. in Enchirid. except. fol. 151. Propulsationem namque hîc sumimus, pro in- juria vitæ ab alio illata repulsione, lege concessa, quatenus verò lege concessa sit, indicat Florentinus in ead. l. 3. verb. ut quod quisque ob tutelam corporis sui, qui igitur aliter se tueri non potest, nisi adversarium occiderit, jure moderaminis inculpatæ tutelæ aggressorem impunè occidisse dicitur. l. scientiam 45. §.

Qui modus huic Tutelæ sit præscri- ptus.

qui cum aliter 4. ad. L. Aquil. §. injuria Instit. eod. argt. l. 13. §. sed si inter duos D. de Usufr. Tueri dico, adversarius enim sit rixæ iniquæ author. Nec obest, quod forte aggressus adversus illum prius sumpserit arma, modò non prius occiderit illum ac viderit periculum vitæ imminens, sive quod pugnis ille prævaluerit, sive prius ad arma devenerit. Elegant. Wes. part. 1. conf. 19. n. 51. ubi monet hoc notari debere à cautis advocatis & seq. n. 57. Gail. de pac. p. c. 16. n. 17. verb. & ut compendio dicam. Quis autem dicatur inceptor rixæ Vid. ap. Grav. Consil. 2. n. 1. vol. 1. & de præsumptione contra eum per Hippol. Marsil. in sing. 403. Petr. à Placa in epit. crim. lib. 1. c. 12. n. 3. Vall. Consil. 63. n. 3. vol. 2. Imol. conf. 71. n. 18. Augus. lib. 6. Conf. 27. n. 10. Vilat. in prax. tit. insult. n. 30. Hinc injuriæ verbo in d. l. 3. de I. & I. intelligimus eam, quæ est realis, quæ sola periculum vitæ adfert, adeoque cum in honoris defensione possit quis famæ suæ consulere modo juris ordinario, tot. tit. de injur. nemò defensionem hanc l. duellum pro illa suscepisse rectè dici poterit, licet famæ æque quilibet inservire debeat ac vitæ. l. 8. §. 2. quod. mel. caus. l. 37. pr. D. de fidei commiss. libertat. l. justa causa 9. D. de manumissi. vindict. ubi gloss. Constitut. Electoral. tit. de injur. pr. part. 9. verb. Erbahre Leut haben alleweg das Leben und die Ehr gleich geacht / und die Verlegunge oder Verleumdunge an Ehren höher und beschwerlicher gehalten / dann Leibs Beschädigung. Hoc enim operatur, ut qui neglectis juris remediis, ita injuriantem sibi ociderit, puniatur extraordinariè, judicis arbitrio, argt. l. 14. §. 6. versic. ignoscendum est enim D. de bon. libert. Bocer. de jur. pug. lib. 2. c. 7. Freher. de existimat. lib. 2. c. 8. infim. Rosent. de feud. c. 10. cond. 20. n. 32. cum additionibus ibid. sub tit. kk. Obrecht. d. tr. de necessar. defens. c. 8. n. 35. cum seqq. ubi addit constitutionem celebrem Reip. Argentinenensis super politicis evocationibus & pœnis evocantium se invicem sequentium. Diff. Gail. 1. O. 10. n. 3. & 4. 2. O. 100. 101. n. 3. & per tot. & 1. de P. P. c. 16. n. 17. & Clarus §. homicidium n. 26. post alios ibid. relatos. Quorum sententia vera est, uti eam in Camera Imperiali probatam esse testatur. Myns. 5. O. 17. quoad propulsationem injuriæ verbalis verbalem, quæ tendit ad exclusionem criminis intentati

intentali vel injuriæ illatæ. l. 25. §. 1. D. de procurator. Wurmser.
 1. pract. obs. tit. 43. obs. 4. ubi & jam rectè monet mitius proce-
 dendum cum injuriato, si vicissim dixerit convitium injurianti,
 propter justum dolorem Obrecht. disp. 3. ch. 152. cum seqq. Vaudus
 2. q. 29. item si injuria fuisset attentata realis, ut puta pudicitia,
 quam non solum propriam, sed & suorum quis rectè defendit in-
 sultantem occidendo: l. 1. §. 4. & 3. D. ad L. Cornel. de sicar.
 Gail. 1. O. 10. n. 13. Myns. ad §. injuria. n. 3. 7. ad L. Aquil. Vel
 si judicis vel convitiatoris copia in judicio haberi non possit.
 Bocer. d. c. 7. pag. 160. jurigc. Vasq. 1. ill. controu. 18. n. 15. cum
 aliquot seqq. Schrader. de feud. p. 9. 114. & seq. & si forte per-
 sonæ Principes inter se de principatu, regno, aliavè re momen-
 tosa dissidentes monomachiam suscepissent, sive duellum, causa
 evitandæ irreparabilis subditorum perniciæ, & sopiendi belli in-
 stantis, maximè exitialis Vasq. d. 1. ill. controu. 19. Bocer. d. tr. de
 jur. pug. lib. 2. c. 3. Alciat. de singul. certam. c. 3. Borch. de feud.
 c. 7. n. 51. in quo tamen dissentiunt Damhuder. in practic. Crim.
 cap. 42. Sonsbeck. de feud. p. fin. n. 91. & seq. Quorum opinio-
 nem rejicimus in tantum, ut & illi sine subditorum consensu du-
 ellum rectè suscepisse dicantur. Meooch. Consil. 377. n. 6. Decian.
 1. resp. 18. n. 222. Myns. 4. O. 9. Gail. 2. de P. P. c. 19. n. 25. Zas.
 2. consil. 1. n. 27. Clar. §. fin. q. 59. num. licet ad illud cogi non
 possint exemplo Virorum aliquot Illustrium, de quibus Vasq.
 d. 1. 18. n. 15. cum seq. An & assaultatus fugâ se defendere cogitur?
 Dirime sub distinctione Constitutionis Caroline Crimin. art. 140.
 Daß so einer jemand mit einem tödtlichen Messer oder Wehr
 überläufft / ansicht oder schlägt / und der Bedöhtigte kan söglich /
 oder ohne Gefährlichkeit / oder Verletzung seines Lebens / Ehr
 und Guter Leumuth nicht entweichen / der mag sein Leib und
 Leben ohn alle Straff / durch eine rechte Gegen Wehr retten:
 & art. seq. 142. versic. Wer so fürgeben wird. junct. l. 2. C. ad h.
 Cornel. de sicar. verb. in dubio vitæ discriminel. l. 45. §. qui cum ali-
 ter D. & §. injuria 7. ad L. Aquil. Clementin. unic. de homicid.
 verb. qui cum mortem aliter vitare non valens. Donell. ad l. 1. n.
 6. & ult. C. unde Vi. Bocer. d. tr. de jur. pug. lib. 2. c. 9. p. 181.
 Gail. d. P. P. c. 16. n. 6. Diss. Mascard. de probat. Concl. 11. 26. n.
 13. &

13. & 18. Schrader. de feud. part. 9. c. 9. 68. loquuntur illa jura generaliter, ideoque potissimum cum defensio, ut quæ juris Gentium est, non ex personarum qualitate æstimetur, sed ex ipso injuriantis facto indifferenter omnibus, tam ignobilibus quam nobilibus communis est. l. 6. & 9. D. l. & l. Bocer. & c. 9. pag. 183. & seq. Damhauder. in pract. Crim. 76. n. fin. Videtur dissentire Gail. d. 2. O. 110. n. 42. cum seqq. usque ad fin. & diss. Vasq. d. illustr. n. 14. & Bard. in l. filius de Condit. institut. De jure Canonico quem libet indifferenter effugere teneri, statuunt Mascard. d. conclus. 1126. n. 23. Oldendorp. in proem. ad Classe n. 10. Gabriel. s. com. opin. tit. de prescriot. conclus. 3. n. 3. adeo ut fugæ commodæ potis, persistens & aggressorem interficiens, homicidii pœna plectendus sit, Decian. in pract. Crim. lib. 2. c. 19. n. 5. Confer Menoch. 2. presump. l. 71. n. 33. Paris. 3. Consil. 92. n. 63. Planè contrarium, neminem fugere teneri, probant Dd. comm. testibus Claro in d. §. homicidium. n. 32. & Wesenb. Consil. 19. n. 59. & aliquot. seqq. ubi plures allegat. Sicuti verò nemò fugere tenetur, nisi cum id queat absque periculo vitæ, ita nusquam adversarii primum ictum expectare est necessum. P. H. Ordn. art. 140. infin. verb. Ist auch mit seiner Gegenwehr bis er geschlagen wird / zu erwarten nicht schuldig. l. 4. l. 5. ad l. Aquil. l. 3. & 4. C. ad L. Cornel. de sicar. l. 3. §. qui armati D. de Vi & Vi armat. l. 1. C. quando lic. unic. se sine judic. gl. in l. 1. verb. moderamine C. unde Vi Bart. in l. furem D. per l. 4. C. L. Corn. de sicar. Gomez. 3. resolut. c. 3. n. 22. Gail. 1. de P. P. c. 16. n. 2. O. 110. n. 13. Bocer. de jure pugne. lib. 2. c. 9. ET JUSTO TEMPORE. Hoc moderamen inculpatæ tutelæ ita circumscriptum est, ut fiat in continenti, nullo actu extraneo interveniente. l. 1. C. quand. lic. unic. se sine judic. vindic. l. 1. §. vim. 27. l. 3. §. cum igitur de Vi & Vi armata, Vasq. d. c. 18. n. 21. Gail. d. 1. de P. P. c. 16. n. 17. Donell. in l. 1. C. unde Vi. Borch. in §. 3. Inst. de l. & l. Cujac. s. O. 10. & in l. 12. D. quod met. caus. Aliter in continenti defensionem fieri putat Bart. in l. 1. C. unde Vi. nimirum quæ intra dies tres proximos interponatur: Sed rectius illud relinquitur arbitrio judicis in l. 3. §. cum igitur. de Vi & Vi armat. pro personarum & rerum qualitate, l. continuus. 137. §. cum ita stipulatus

Quo tempo-
re hæc Tutel-
ra fiat?

stipulatus de V. O. quod utile tempus rectè concedimus Hodie
defensionem & recuperationem rerum, per Ordinat. Camer. Imper.
p. 2. & 9. §. 2. in fin. ibi: zu frischer That / oder / wenn er seiner
Freunde oder Helfere haben mag. Gail. l. 1. de P. P. c. 16. n. 14.
15. & 16. Menoch. 1. remed. de recup. possess. n. 348. & seq. cum
plurimis ibidem relatis. Obrecht. d. tract. de necessar. defens. c. 10.
num. 19. usque ad 25.

THESIS IX.

HÆC TRIA EGREDIENS, quod quando fiat, facile jure con-
 trariorum apparet ex præcedentibus. Reliquerunt illud nihilo-
 minus arbitrio judicis. Felin. in C. cum illorum n. 13. de sentent.
 excomm. Tiraquell. in l. si unquam verb. omnia l. partem n. 31. C.
 de Revocand. donat. Menoch. 2. arbitr. cas. 277. n. 5. & 6. Geor-
 gius Obrechtus in d. tr. c. 13. quatuor illud explicat modis, sed
 quos potius casus dixeris defensionis egressæ. Excessisse autem
 dicitur moderamen, cum sese defendisse prætendens terminos
 præscriptos fuerit egressus, h. e. propulsarit atrocius ac facta fuit
 insultatio; l. 45. versic. illum n. D. ad l. Aquil. l. 1. ubi Gl. unde
 Vi C. 18. §. fin. de homicid. c. fama 35. in fin. de sentent. excom. Si
 opposuerint se sine necessaria causa, quia forsitan insultationem
 facilimè potuisset effugere, Vid. Obrecht. d. c. 13. n. 21. Si per-
 secutus fuerit provocantem ad fugam adactum: l. 7. §. planè si
 cedentem, ubi gloss. ad L. Aquil. Wesemb. Conf. 19. n. 60. Bocer.
 d. tr. de jure pugn. lib. 2. c. 9. pag. 162. Si provocatus à provocante
 devictus, postea ab eo in pristinum statutus locum, eundem
 incautus læserit vel occiderit. l. 3. §. Eum igitur. l. 17. de Vi & Vi
 armat. l. quod ait. 23. §. fin. de adulter. C. 3. §. si verò de sentent. ex
 comm. P. H. Ordn. artic. 142. versic. und jener allereft in der
 Nachfolg erschlagen hat. Bocer. d. lib. 2. c. 9. p. 178. Wesemb.
 d. Conf. 19. n. 59. & 67. Gail. l. de P. P. c. 16. n. 17. & Casibus
 similibus. An sine armis, an cum armis insultatio fiat, diximus ante
 nihil inter esse, habitâ itaque ratione proportionis geometricæ,
 non dicatur quis excessisse moderamen occidendo armis robu-
 stiores, qui venit pugnis Wesemb. d. Conf. 19. 57. Obrecht. d.
 loc. n. 10. & 11. Atqui propterea inter modos, quibus non
 C serva-

Quot modis
 moderamen
 hujus Tute-
 læ egredia-
 mur.

servatur inculcata tutela, non poterimus referre propulsationem cum armis factam vis & injuriæ sine armis illatæ: sed utique inter casus exceptos, ut iis tantum in casibus, quibus proportionis dictæ ratio cessat moderamen excessisse dicatur aggressus, in quo videtur dissentire Obrecht. d. c. 13. n. 6. & seqq.

THESES X.

Moderamen
Inculpatæ
Tutelæ egre-
diens uti pu-
niendus sit?

TENETUR ARBITRARIE. Extra ordinem *l. si adulterium* 38. §. *Imperator D. ad L. Jul. de Adulter. l. 52. §. 1. ad L. Aquil. L. qui cum major. §. si libertus D. de bonis libert. l. divus D. de parricid. L. si quis in gravi §. si tamen maritus ad SC. Syllan. l. 1. §. quasi possit §. ad SC. Turpill. P. §. Ordn. art. 140. & 142. versic. Nemlich ist hier zu merken. Covarruv. in Clementin. si furiosus §. unio. n. 3. de homicid. Menoch. 2. arbit. cas. 278. per tot. Tiraquell. de pœn. mitig. caus. 1. Gail. 2. O. 110. n. 15. & 1. de P. P. c. 16. n. 19. ideoque uti obtinet in casibus aliis, ubi lex vel statutum liberum judici concedit puniendi arbitrium, ut ob atrocitatem commissi criminis capite delinquens quandoque puniatur; Marant. post. pract. disp. 3. per tot. ita & plectetur, qui immodicè moderamen excessit? Negat. argt. l. sanctio 41. cum seq. de pœn. Schneidew. ad §. jus a. gentium n. 18. Inst. de l. N. G. & C. Schrader de feud. d. part. 9. c. 4. n. 79. Bocer. d. c. 9. pag. 188. Gomez. 3. resolut. 6. n. 8. versic. & in tantum est verum.*

THESES XI.

Licita Tute-
la cui sit pro-
banda?

Quod v. fines non excefferit licitæ defensionis, probatio incumbit eam alleganti, So legt das Recht dem Thäter auff die Nothwehr obgemelter massen zu recht genug zu beweisen / beweist er die nicht / er wird schuldig gehalten. Consti. Carol. Crimin. artic. 141. Menoch. presunt. 3. n. 46. & seqq. de recup. possess. remed. 9. n. 47. Præsumptio enim juris militat contra eum, homicidium dolo esse factum. l. 1. C. ad L. Corn. de sicar. Bart. in L. Aurelius. §. idem quasi. de liber. legat. Obrecht. d. tr. de necessar. defens. c. 23. Menoch. 2. arbit. cas. 93. n. 37. cas. 279. n. 5. & 6.

Processus hu-
jus materiæ
qualis?

Wes part. 1. Consit. 19. n. 7. & in paratit D. de Qq. n. 10. Quod a. fecerit homicidium occisor, unde manifestetur facile constat ex processu in præsentia materia observato. Is incipit ab accusa-
tione,

tionem, dolo malo reum, scilicet occidendi animo occidisse, adeoque eum plectendum esse lege Cornelia de sicariis. l. 1. ad. L. Corn. de sicar. Vel inquisitione vel denunciatione. In processu accusatorio distinguendum, uti reus contra libellum accusatorium litem fuerit contestatus, anne negarit simpliciter homicidium, vel anne homicidium fuerit confessus, sed qualificatum. Illo casu homicidium esse factum incumbit accusatori. l. qui accusare 4. C. de Edendo. Confiteretur a. reus homicidium, qualitate itidem dupliciter, vel negando homicidium, quod si verò postea constabit à se reo factum esse, dicendo se fecisse ad defensionem legitimam, quicquid in eo negotio fecerit: Vel homicidium confitendo, sed adjiciendo, se hoc fecisse cum moderamine iusto. Hoc casu, cum dolus praesumatur in esse homicidio, ejus purgatio incumbet excipienti, uti modo diximus: illo casu prius probabit accusator homicidium esse factum, quo probato, illud sine dolo factum esse, incumbit probare reo. Illa igitur qualificata confessione, minimè homicidium dolosè factum probabitur. Qualitate enim facta non est simpliciter accipienda, sed vel tota accipienda vel rejicienda, non dividenda in necem confitentis. Vel si divisio ejus admittenda; illa tamen facienda erit praedicto modo, ut homicidium probet accusator, illud factum esse ad sui defensionem reus. Jas. in l. 3. n. 13. de l. & l. Boer. decis. 164. n. 10. Alciat. in l. 1. §. si quis simpliciter n. 76. de Verb. Obl. post plurimos Clarus pract. Crim. §. fin. q. 55. n. 15. Obrecht. d. rr. c. 14. n. 27. & 28. Tum quoties ad actum certa aliqua qualitas exigitur, non satis est, ut actus probetur, nisi quoque probetur qualitas requisita. Bart. in l. 1. §. ait. prator. D. ne quid in flumine publico. Ad homicidium v. ut propter id lege Cornelia quis teneatur requiritur dolus malus scilicet animus occidendi praecedens. l. 1. §. 3. l. 7. & passim D. ad L. Cornel. de sicar. Quare, si confessioni rei strictè in haerendum, non sufficiet nihilominus talis confessio qualificata in qua dolus ab esse ponitur, & necessitas inculpatæ tutelæ praetenditur. l. 1. & 2. C. quand. lic. unic. Wes. Consil. 19. n. 1. & 2. Obrecht. d. l. n. 26. Diff. aliquot Dd. relati a. Mascard. de probat vol. 2. concl. 867, n. 13. Quænam autem praedictarum Confessionum sit reo salubrior Vid. per Zas.

& Gothofred. in not. ad l. 10. lit. c. D. de Except. Ast inde eum qui cœdem à se factam initio negavit, postea de homicidio convictus, confessus fuerit, se illud fecisse coactè modo non dolosè hoc prætexuerit, omninò ad defensionis probationem admit- tendum censemus: arg. l. nemo & his. ubi Gothofr. tit. n. D. de R. 7. c. nullus pluribus, ubi Peck. eod. in 6. Clar. §. homicidium n. 35. & §. fin. q. 55. n. 16. Wes. d. Conf. 19. n. 3. & 4. Gail. 1. de P.P. c. 17. n. 10. & II. Boer. decis. 164. n. 14. Br. in L. cum de indebito. n. 3. D. de Probat. Gabriel. Roman. Conclus. 19. n. 13. Mascard. de probat. conclus. 807. n. 6. Menoch. 2. arbit. cas. 93. n. 37. Diss. Valq. l. ill. contr. c. 2. Gander. in tr. malefic. rubr. de. defens. à reo faciend. n. 13. Ideoque nequaquam tormentis subjici poterit, maximè cum quæstio sive tortura sit actus maximi præjudicii, relegatio- ne gravior, ipsâque pene morte durior. Wes. in paratit. D. de quæst. n. 5. & d. Conf. 19. n. 7. Clar. d. §. fin. q. 55. n. 16. Dissentit, si aliquæ conjecturæ urgeant occisorem Mascard. de probat. concl. 867. n. 13. Si per viam denunciationis in præsentì materia procedatur, idem obtinet à parte denunciante; quam adim- plet magistratus sive iudex; quod diximus de accusatore, ar- gumento eorum quæ tradidimus de inquisitione in processu cri- minali suo loco, vide Damhauder. pract. Criminal. c. 6. n. 8. & seqq. usque ad fin. In causa inquisitionis, intellige illius quæ est specialis (namque fiat ea hîc necesse est contra personam de homicidio specialiter) post sufficientes conjecturas & sufficien- tia indicia iudex procedit ad qq. & torturas, nisi reus voluntariè homicidium fuerit confessus, quo facto se excusat, uti paulo ante dictum. Vide Damhouder. d. l. c. 7. cum tribus seqq. Ita processu super homicidio necessario inchoato, quæritur, inculpatam tute- lam reus uti probet? Probationis istius capita sunt duo: Unum in illicita occisi invasione & insultatione, alterum in necessaria legitimaque defensione sive propulsatione. argt. c. frater Distinct. 50. C. unic. §. si quis hominem §. si quis alium & §. si quis rusticus cum seq. de pace tenenda & ejus violariib. in usib. feudor. l. 1. C. ad L. Cornel. de sicar. Wesenb. de Conf. 19. n. 16. Damhouder. d. pract. erim. c. 46 n. 4. Mascard. de probat. (sibi ipsi contrarius in con- clus. 867. n. 18.) conclus. 1126. n. 17. Gail. 2. O. 110. n. 14. & 1. de P.P. c. 16.

c. 16. n. 3. & seqq. Menoch. 2. arbitr. Cas. 363. circa fin. Bocer. de
iure pugn. d. libr. 2. c. 9. pag. 195. Myns. *cons. 27. n. 4. 4. & 7.* Quod
 posterius tamen priori planè probato, probatum præsumitur.
l. si quis aggressor. verb. ad se venient. C. ad L. Cornel. de sicar. l. sed
& si quemcunque s. in pr. & l. si ex plagis s. 2. §. tabernarius, verb.
quoniam prior flagello percussus est. D. ad L. Aquil. Alex. vol. 1.
Consil. 109. n. 14. Augustinus Ariacinensis in *addit. ad Angelum,*
in §. & dict. Filius se defendendo vers. 2. n. 12. tr. de mal. Bocer. d.
pag. 195. Gail. 1. de PP. c. 16. n. 11. & d. O. 110. n. eod. Mascard. d.
concl. 489. n. 1. Wes. d. *consil. 19. n. 16.* Quod adeò procedit, ut
 deneganti adversario legitimam defensionem, incumbat necessi-
 tas probationis in contrarium. P. Halsg. *Ordin. art. 142. versic.*
Solch obgemeldt und andere dergleichen fürgeben &c. Fit au-
 tem ea probatio testibus, præsumtionibus, vel conjecturis. Te-
 stes ad minimum sufficiunt & de jure Saxon. duo, *Apostilla &*
Gloss. in Land. Recht lib. 3. artic. 78. vers. ob die Noht. Wehr mit
recht/ (Imò quorum defectum & unus singularis supplet: Wesenb.
d. Cons. 19. n. 21.) etiam aliàs de jure inhabiles: frater pro fratre,
 Gabr. *Rom. de test. 7. concl. 22. n. 1. & seqq. & 1. concl. 14. n. 14.*
 Menoch. 2. *arbit. cas. 104. n. 4.* Wes. d. *Cons. 19. n. 40. cum seqq.*
 Affinis, Clar. d. §. *fin. 9. 24. n. 12. & 20.* Amicus, Gabr. *de testib.*
Concl. 11. n. 6. Domesticus, Wesenbec. d. *cons. n. 12. & 40.* Specul.
de inquisit. §. 1. eleg. Gail. d. c. 26. n. 22. & seqq. Damhouder. in
pract. crim. c. 50. Mascard. *de probat. concl. 533.* Minor annis 20.
 Gabr. d. *concl. 7. n. 4.* Fœmina, Alciat. *regul. 1. præsumt. 47. Bl.*
d. Dec. in l. 2. n. 25. de Reg. Jur. Uxor pro marito. Jas. in l. 4. col.
1. vers. notabiliter D. si quis cautionib. in judic. sist. caus. Laicus
adversus clericum, Gabriel. d. concl. 7. n. 6. Vasallus contra do-
 minum, Schurff. *certur. 1. Cons. 6. n. 14.* Sonsbeck. *de feud. part. 12.*
n. 68. & similes, ob causam sc. defensionis favorabilem & privi-
 legiatam, Wes. d. *Cons. 19. n. 12. & 13.* sint modo spectatæ fidei
 & illibatæ existimationis, Freher. *tr. de existim. lib. 2. c. 5. n. 11.*
 & seqq. nec plures, præter prædictos, defectus in iis concurrant,
 veritasque aliter resciri nequeat, Gabriel. *Roman. d. concl. 7. n. 8.*
 quod à producente erit probandum, Myns. *cent. 3. O. 16. n. 4.*
 & seqq. Sufficit præterea eos de posuisse tantum de credulitate,

vel quod viderint occisum occisorem fuisse aggressum. Wesenb. d. Conf. 19. n. 13. & 40. Mascard. concl. 1363. n. 13. Mynf. Conf. 27. n. 8. Bocer. de jur. pugn. d. lib. 2. c. 9. pag. 197. Gail. d. 1. de P.P. c. 16. n. 22. Sichard. in l. 4. n. 4. C. de Testib. Adeo ut negantium attestatio hoc casu affirmantium testimonio præferatur. Bologn. in l. 3. de I. & I. n. 35. & 36. Wes. d. n. 40. Gail. d. c. 16. n. 23. Mynf. 4. O. 38. Per hoc v. quin testes & sedulo & diligenter examinandi sint, non negatur. l. 3. §. ideoq; cum §. §. seqq. l. 2. & 21. §. si testes D. de testib. l. 5. pr. C. eod. C. in nostra de testib. & attestat. & si testes 4. q. 2. & 3. Præsumptiones liberare reum à questionibus, & sic à pœna legis Cornel. Vid. latè Wes. d. l. n. 41. & 42. Nisi contrariæ firmiores obstant, & illæ sint ita qualificatæ, ut præsumptionem doli in homicidio commissam tollant. C. exhibita nobis 22. in fin. de homicid. Clarus de §. fin. q. 52. n. 6. Menoch. 1. præsumt. 90. per tot. Præcipua est ea, quæ sumitur ex attestazione ipsius occisi, se in culpa jacturæ suæ vitæ solum fuisse, Gail. d. 1. de PP. c. 16. n. 23. Mascard. de probat. concl. 1130. n. 1. cum seqq. quo casu nec sollicitudine heredis ad pœnam vocari debet, quem ipse interfectus absolvit. l. 2. D. ad SCt. Syllan. Sed attestatus fuit occisus in agone mortis contrarium? Nec illam attestacionem rei sufficere putamus, etiamsi eucharistiâ vel juramento fuerit confirmata, l. 3. §. si quis moriens 1. D. ad SCt. Syllan. argt. l. 6. verb. si res se aliter habent C. de testam. ord. ubi Gotthofr. in not. lit. h. & in d. §. 1. lit. K. l. & m. Sebast. Medic. tr. mors omnia solvit. part. 3. n. 2. l. 8. & l. 1. pr. l. 18. §. 1. D. de Qq. ubi Wes. in paratit. n. 7. V. H. Gerichts Ordn. art. 25. vers. 17. Mascard. conclus. 144. n. 10. & 11. & concl. 1129. n. 2. & seqq. Beust. in l. 31. D. de jure jur. Gomez. 3. resolut. 13. n. 17. Diss. Angel. in d. l. 3. §. 1. ad SC. Syllan. & plures, quos refert Menoch. 1. præsumt. 98. n. 78. Conjecturarum rationem non habendam videtur sentire Gomez. 3. resolut. 3. n. 25. vers. tertia opinio est; ubi tamen adde post Boer. decis. 237. & Alciat. reg. 3. præsumpt. 39. Soarez. in addit. lit. f. Sed & illas accurate attendendas, argumento est d. constitut. Carol. V. art. 124. cum seqq. & quo ad præsens negotium constat ex articulo 142. cum seqq. quas nos tamen relinquimus judicis arbitrio argt. l. 5. §. 6. de Re militari. l. 45. §. 3. ad L. Aquil.

Aquil. C. grave est. 11. Q. 2. junge 2. Sam. 14. v. 6. & seqq. Descendunt vel ex ipso facto, vel ex qualitate personarum congregantium. Factum, ut conjecturam faciamus contra occisum, consideramus, vel ante vel in ipsa concertatione. Ante, si forte à superstitite aggresso quâdam injuriâ affectus aggressor, graviter illi fuerit comminatus; *Damhouder. in pract. crim. c. 10. n. 13. Felin. in c. dilecti n. 14. de except. Menoch. 2. arbitr. casu 363. n. 3. vel si illi insidias struxerit. ; Exod. 21. vers. 14. Blanc. in pract. crim. 3. p. defens. n. 16. Menoch. d. cas. 363. n. 4. & 5.* Quod si superstes aggressor fuerit, conjectura est contra hunc, uti accipimus *Mascard. de probat. conclus. 1060. n. 2. & Blanc. in l. fin. 18. & seq. de Qq. Confer latè Menoch. 2. arbitr. Cas. 361. per tot. & cas. 363. ubi varias de hoc opiniones recenset.* Factum in ipsa concertatione contra aggressorem interfectum conjecturam parit, quod ille usus fuerit armis, quam solitus, durioribus, *Boer. d. tr. de jur. pugn. c. 9. circa fin. Majori præter morem munitus comitatu. Cicero pro Milone, Menoch. d. cas. 363. n. 10. & seq. vel si prius arma concusserit, ensem explicuerit, strinxerit &c. Menoch. ibid. n. 6. & seqq.* Personarum qualitas relevat congregantes utrinque prout fuerint naturâ affecti: Occisorem, si religiosus, pacificus, benevolus, vir fuerit moratus, famæ & vitæ fuerit circumspectæ, ac frontis integræ. *l. 5. §. à barbaris. D. de Re Militari. P. H. Ordn. art. 25. cum art. seq. & art. 143. Mascard. conclus. 97. cum seq. concl. 864. & 894. Alciat. reg. 3. præsumpt. 39. n. 8. Menoch. d. cas. 161. & 1. præsumpt. 8. cum seqq. & 5. præsumpt. 4. Godelmus tr. de magis lib. 3. c. 10.* Eò fortior autem contra occisum præsumptio militat, si fuerit rixosus, perversæ vitæ solitus facere aggressu, audacior, viribusque validior, magis armatus, magisque artis gladiatoris expertus. *Vide Boer. decis. 287. n. 2. Alciat. d. præsumpt. 39. n. 9. Menoch. d. cas. 363. n. 6. 9. & 12. præsumpt. 14. n. 29. & præsumpt. 15. n. 8. & 18. tom. 5. præsumpt. 32. Mascard. d. loc. concl. 1128. n. 6. & concl. 27. n. 3.* Eadem præsumptiones militat contra occisorem, si constabit eum ejusmodi complexionis fuisse. *dd. articulis Constitutionis Carolinae,* observato hoc, sicuti præsumptiones contrariæ leviores, ita & debiliores conjecturas elidi majoribus, vel saltem debilitari.
Menoch.

Menoch. d. cas. 363. & Mascard, d. concl. 1128. De fuga quaeritur an sit sufficiens indicium ad torturam vel delicti? Quod si fugam capessens fuerit Vir bonae vitae ac famae, nec ante aliquam suspicione praegravatus sane illud non putamus, sed potius eum fugisse ob evitandam iudicis saevitiam, sui apprehensionem & in carcerationem, vel ob metum, ne reperiatur denuo illicitè, à consanguineis vel amicis occisi eleg. Gail. 2. O. 109. n. 8. & 9. Diff. Myns. centur. 6. O. 96. Wurms. 2. pract. Obs. tit. 50. n. 5. qui distinguunt an fugam fecerit ante vel post accusationem.

THESIS XII.

Finis hujus
Tutelae qui-
nam.
Quinam
effectus?

Exhibet Finem ejusdem tutelae, quae consistit in coacta Vis & injuriae propulsatione, de qua in antecedentibus passim actum est: & Effectum: Effectus est, ut quaecunque contra insultatorem fecimus, dicamus fecisse jure & impunè, *dd. sapius LL. l. 3. de I. & I. l. 4. §. 45. §. 4. l. 52. §. 1. ad leg. Aquil. l. 1. §. vim vi. 27. & l. 13. §. cum igitur 9. D. de Vi & Vi armat. l. 2. 3. 4. C. ad l. Cornel. de sicar. l. 1. C. unde Vi. argt. l. 4. C. ad l. Jul. de adult. Clementin. unic. de homicid. P. S. Ordu. art. 139. verb. Daß welcher den jenigen der ihm also benöthigt / in solcher Nothwehr entleibt / darum niemand nicht schuldig ist / & ibid. in art. aliquot. seqq. Idem obtinet in foro poli & conscientiae. Exod. 2. v. 11. 12. junct. Act. Apost. 7. v. 23. & seq. Proverb. 24. v. 11. C. non inferenda. 7. Caus. 23. q. 3. C. dilecto. 6. de sentent. ex communicat. in 6. Aretius in prob. l. Theologio. p. 2. loc. 157. Danæus in Ethic. Christian. l. 2. c. 19. Covarruv. in repetit. Clement. si furiosus sol. 313. post. n. 1. Clar. §. homicidium 24. in fin. Vasq. 1. controvers. 18. n. 11. Balth. Gomez. tract. de potestat. in se ipsum lib. 1. c. 17. per tot. Diff. gl. Bart. Jas. in d. l. 3. de I. & I. super verb. hoc jure. An tenebitur poena legis Corneliae ordinaria, vel extraordinaria, ex eo quod homicidium fuerit confessus? Negant hoc, nisi manifestissimae probationes ad huc eum urgeant, Costal. ad d. l. 3. de I. & I. n. 14. & 15. Myns. Conf. 59. n. 14. & 35. distinguit aliter Elector Augustus Const. 8. part. 4. ad quam Moller. n. 3. & seqq. Aliter sentit Trivis. decis. 35. n. 34. & seq. Aliter Volz, ad l. 1. n. 20. D. ad L. Cornel. de sic. Fulv. Pacian. de probat. lib. 1. c. 25. n. 15. & aliter alii apud Vasq. 1. ill.*

con-

controvers. 2. Nos, cum homicidium dolo factum præsumatur, ordinariæ pænæ illum subijcimus. *argt. l. 1. C. ad L. Corn. de Sicar. C. frater noster Dist. 50. 2. Feud. tit. 27. §. si quis hominem & §. si quis alium P. H. G. Ord. art. 173. 141. & 143. Fichard. 2. Conf. German. 119. n. 5. Clar. §. fin. q. 55. n. 16. Fachin. 1. q. 27. Propter nudas nihilominus præsumptiones, etiam urgentissimas, occisorem legi Corneliæ nequaquam subjacere, nondubitemus, *l. 5. de pœn. l. singuli 14. C. de Accusat. Myns. 6. O. 97. n. Clar. d. §. fin. q. 40. n. 6. Damhoud. d. præct. Crim. c. 10. n. 6. Dissentientes vide apud Mascardum de probat. concl. 865. n. 2. Quod si v. quis ultrò, vel metu, aliave de causa, vel in tormentis homicidium confessus fuerit à se non sui tuendi causa factum, posteaque illud extra eculeum & carcerem negarit usque ad supplicii locum, & extremum vitæ halitum, eum L. Corneliâ non teneri verissimum est. *l. 1. §. si quis ultero & l. 21. D. de Qq. Myns. Clar. Damhoud. dd. Inc. Menoch. 1. præsumpt. 97. Dissentientes reperies apud Mascardum d. l.***

COROLLARIA.

I.

Scriptura non est de substantia legis.

II.

Consuetudo potest abrogare legem.

III.

Parentum Consensus in nuptiis requiritur.

IV.

Doctoratus non solvit patriam potestatem.

V.

Minor sine Cüratore personam suam obligat.

D

VI. *Pena*

VI.

Pœna transcendens muros cuiusque Civitatis non est capitalis.

VII.

Principes Venationes ex justa causa subditis prohibuerunt.

VIII.

B. Fidei possessor perceptione fructus suos facit.

IX.

Donatio inter patrem & filium propter bene merita valet.

X.

Testamentum tempore pestis factum meretur remissionem solennitatum, non tamen in totum.

XI.

Ex causa exheredationis rescissa institutione, nihilominus legata debentur.

XII.

Impensas studiorum causa à parentibus factas non venire in Collationem verius est.

XIII.

Fur si rupto laqueo delabatur, quidam putant esse absolvendum reum, quod nobis merito displicet.

XIV.

Si quis dicis, Tu mentiris: In Continenti licet alteri verbalem injuriam iisdem verbis (Tu mentiris ipse:) refellere.

Gieszen, Diss., 7694-7698

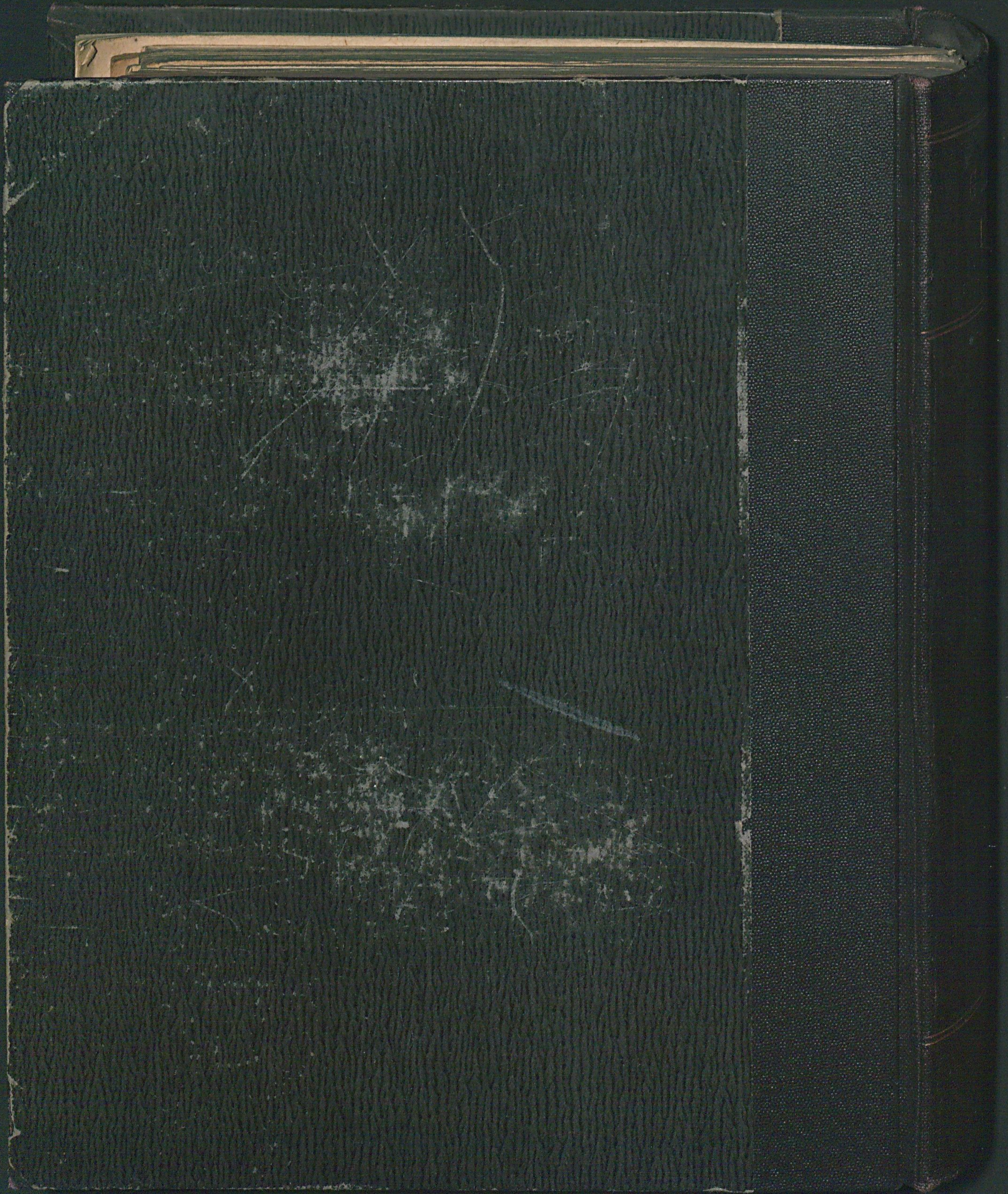
ULB Halle 3
001 601 571

Sb.

107A

B.I.G.

Farbkarte #13

1694, 1
22 1

I. N. D. N. 7. C. A.
DISPUTATIO
FIGURALIS JURIDICA
DE
E T U T E L Æ
E C C E S S A R I Æ,

de l. & l. l. i. C. Unde Vi. l. 2. & 3. C.
de Sicar. l. itaque 4. pr. l. scientiam. 45. D. ad L.
quando liceat unic. se sine Jud. Vindicare. Constit.
Crim. Carol. V. art. 139. cum seqq.

QUAM
ÆLESTI PRÆSIDIO,
EX
FICÆ ET AMPLISSIMÆ
ACULTATIS JURIDICÆ
DECRETO

RI HASSO - GISESSENA UNIVESITATE,
PRO
S IN UTROQUE JURE
ORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE OBTINENDIS,
NI FCTORUM AUDITORIO
NATUS ACADEMICI DISQUISITIONI
PUBLICÆ SUBMITTIT
NES EBERHARDUS Grech/
Wetzlar.ensis.

d. 1. Novembr. Anno MDCXCIV. 22.
GISSÆ HASSORUM,
OPH. HERMANNI KARGERI, Acad. Typ. Ord.